

Плѣвенски Извѣстия

НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

„Свѣтлината е най-голямата носителка на прогреса, тамъ гдѣто владей, мрака нѣмей“.

„Тамъ гдѣто оралата сж свѣтливи, а саблитъ рждливи и народа и царя сж щастливи“.

Редакторъ-стопанинъ: Цо. Караивановъ.

В. „Плѣвенски Извѣстия“
ИЗЛИЗА ПЕРИОДИЧЕСКИ.

ЦѢНА:

За 50 броя 4 лева, за 10 броя 1 левъ,
а за странство се прибавятъ пощенскитъ разноси.

Единъ брой 10 стотинки.

Всичко

Що се отнася до вѣстника се адресира:
до редакторъ-стопанина му въ
гр. Плѣвенъ.

Неплатени писма не се приематъ. Ржнописи назадъ не се връщатъ.

За обявления се плаща:

По 10 стотинки на дума за I-ва страница, по 3 ст. за IV-та, а за приставскитъ, по особено споразумение.

Единъ брой 10 стотинки.

САВА ПЕЧЕНЯКОВЪ

ЮРИСТЪ

Се установява адвокатъ въ гр. Плѣвенъ въ писалището на Д-ръ Думановъ, находяще се на Александровския площадъ срѣшу паметника.

1—3

ГЮРО НИКОЛОВЪ,

пипиниеристъ въ гр. Ломъ.

Извѣстява, че отнѣма по недоверие прѣдставителството си отъ Ламби Из. Халачевъ отъ гр. Плѣвенъ и го прѣдава на г-нъ Асаирулъ Т. Цвѣтковъ отъ сжищия градъ.

3—3

Извѣстие

Извѣстява се за знание, че отъ 1 ноемврий т. г. зданието бивша воденица, край гр. Плѣвенъ, което до тая дата бѣ складъ на военното министерство, принадлежаще на Братия Караиванови е правдо и се дава подъ наемъ, за хамбаръ, складъ или други нѣкой нужди.

Желающитъ да го заематъ да се отнасятъ за споразумѣние до книжний магазинъ на печатница „Надежда“.

3—3

ИЗВѢСТІЕ

Извѣстявамъ за знание на всички г. г. интересующи се че въ дюкянатъ ми, находящъ се на „Съръ-пазаръ“, бившата кантора на г. г. Ев. С. Славовски & Сие, се намира за продаване разна прѣсносола Руска риба, която ще продавамъ по най износни цѣни на едро и дрѣбно.

Съ почитание:

3—3

Димитръ Ил. Стаменовъ

ОБЯВА

Извѣстявамъ, че продавамъ разни прѣсносоли руски риби, шаранъ, сомъ, платки, тарашка косатъ и др. Желаящитъ да посетятъ дюкяна ми находящъ се на „Съръ-пазаръ“ до дюкенитъ на Баракови.

Съ Почитание:

3—3

Пѣшо Цвѣтковъ.

Плѣвенъ, 30/XI 1905 год.

Градътъ ни тържественно отпразднува и тая година освобождението си. Прѣди двадесетъ и осемъ години, слѣдъ четири мѣсечна обсада, кървави и ужесточени сражения, градътъ ни на 28 Ноемврий 1877 год. се освободи отъ V вековното турско робство отъ побѣдоноснитъ Руски войски. Тая дата ще остане за винаги достопамятна за Плѣвенци, а особено въ страницитъ на историята отъ послѣдната освободителна война. Въ тоя день, защитника на Плѣвенъ—Османъ Паша, на чело на 45 хилядна-

та си армия, слѣдъ единъ отчаянъ въ несполучливъ опитъ да се промъкне прѣвъ желѣзния обръчъ на Рускитъ войски, безусловно се прѣдаде на тия послѣднитъ заедно съ всичката си армия. Падна Плѣвенъ, падна Османъ Паша, това бѣ прѣдизвѣстието за края на руско-турската война. Паданието на Плѣвенъ като грѣмъ се разнесе по цѣлия свѣтъ, който ворко слѣдеше дѣйствиата и на двѣтъ армий, които ставаха около него. Съ паданието на Плѣвенъ се завърши най-трудната задача, която побѣдоноснитъ Руски войски имаха да разрѣшаватъ въ тая война.

Падна Плѣвенъ, падна Османъ Паша, падна славата на турското оржие. И наистина съ паданието на Плѣвена, падна силата и славата на турското оржие и съ малки исключения, полето за по-нататъшнитъ дѣствия на Рускитъ войски, дори до столицата на Отоманската империя, се вече расчисти и ако не бѣха нѣколко дневнитъ сражения, които Руситъ срѣщнаха при прѣминаванието на балкана, отъ изостаналитъ тукъ тамъ отдѣлни исплашени и разнебитени вече турски орди, то безъ пукване даже нито на една пушка, Руситъ щѣха да бждагъ подъ стѣнитъ на Цариградъ.

Понеже става дума за освобождение на града ни, мислимъ не ще бжде безинтересно, ако въ кратце и въ общи черти занимаемъ любопитнитъ си читатели, съ обсадата и дѣйствиата на Рускитъ войски около града до прѣвземанието му отъ Рускитъ войски.

До прѣди освобождението ни и прѣди обявяванието на Руско-Турската война, градътъ ни бѣ единъ обикновенъ турски и не особено заблѣжителенъ градъ. Слѣдъ обявяванието на войната и слѣдъ прѣминаванието на Дунава отъ побѣдоноснитъ Руски войски се отправиха въ вътрѣшността на широката и пространна тогава Отоманска империя. Градоветъ Свищовъ и Никополъ безъ продължителни сражения и безъ особенни затруднения въ сравнително крсо време паднаха въ Руски ржцѣ. Прѣдстоеше по реда си прѣвзиманието на Плѣвена, Ловечъ и др. и заеманието на балкана, за да се не даде време на неприятеля да го земе и да се укрѣпи въ него, въ когото главно и единствено Рускитъ военни хора виждаха едно непрѣодолимо и естествено припятствие за ходѣтъ на по-нататъшнитъ си военни дѣствия.

Никой до тогава не подозираше даже, че стоящия близо, само на нѣколко километра до тѣхъ, гр. Плѣвенъ ще се яви такава силна прѣграда, която слѣдъ като имъ отнеме спечеленитъ до тогава бойни лаври, да ги задържи около себе си нѣколко мѣсеци и да измѣни свѣвършено планътъ на военнитъ дѣствия и даже исхода на самата война.

Първий несполучливъ за Руситъ бой подъ Плѣвенъ бѣ на 7 и 8 Юлий и послѣдовашиятъ го

ДАВА СЕ

подъ наемъ отъ 31 декемврий 1905 г. за напрѣдъ, втория етажъ отъ къщата „Чифте кафене“ VII кварталъ.

гр. Плѣвенъ.

Споразумѣние при

1—3

ХРИСТО НЕНКО ВЪЛЧОВЪ.

ВАЖНО!!

Съобщавамъ за знание на почитаемитъ си клиенти, че прилѣстихъ Брѣснарницата си отъ дюкяна на Косто Мотавчиевъ въ дюкяна на Христо Инатовъ на сжищата улица Александровска. Въ брѣснарницата ми се намиратъ вода за иржугъ, за падание кости и сачкранъ.

Съ почитание:

1—3

Ю. Я. Кжбелли.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Въ търговския музей на З. К. Мавродиевъ, сж пристигнали истински руски галоши, чай Перловъ и Кузнецовъ разни качества. Играчки и разни луксозни прѣдмети за прѣдстоящитъ празници. Кухненски принадлежности. Ножове и ножици Кунде и Солингтънъ. Лампи самовари и разни галантерий. Земледѣлчески сѣмена и машини. Изпълнява и всички видове поржчки на едро и дрѣбно. Шапки българско произведение.

1—3

Отъ музея.

ПРОДАВА СЕ

на вѣсто, единъ билардъ съ всички принадлежности. За споразумѣние желающитъ да го купятъ, да се отнасятъ до книжния магазинъ на печатница „Надежда“.

3—3

редъ тоже несполучливи и нещастни за Руситѣ атаки на 18 Юлий, 1, 23, 27, 28, 29, 30 и 31 Августъ с. г. въ който паднаха убити и излѣзли изъ строя повече отъ 25000 души офицери и войници, което и заставило висшѣ ржководящи военни хора на Руската армия да се помислятъ за бждащитѣ дѣйствия около Плъвена, тъй, че на 1 Септемврий на Господаря Императора било угодно на една отъ могилкитѣ на така наречений „Императорски хълмъ“ да събере воененъ съвѣтъ отъ малцината висши прѣдставители на армията си състоящъ се отъ: Главнокомандующий Великий Князь Николай Николаевичъ, Военный Министръ Д. А. Малютинъ, Генералъ Адютанта Непокойчицки, Генералъ Зотовъ, Князь Масалский и Генералъ Левицки. Цѣлата на императора била да чуе мнението имъ, въобще какъ да се постигнѣ прѣдвидѣ общитѣ до тогава несполуки и кой начинъ на по-нататъшнитѣ дѣйствия около Плъвенъ се прѣдполага за най-цѣлесобразенъ. Въ този съвѣтъ, единодушно се взело решение да се извикатъ отъ Русия по възможности повече сили, за да се стѣгне около Османъ Паша — защитника на града, тъй да се каже, желѣзний обръчъ, и се присѣкатъ пхтищата на съобщенията му съ Видинъ и София и посрѣдствомъ блокада да го принудятъ най-сетнѣ къмъ безусловно прѣдаване, за която цѣль билъ незабавно повиканъ отъ Петербургъ Генералъ Адютанта Тотлебенъ, като авторитетъ и опитенъ по инженерното искусство на когото било възложено главното завѣждане на блокадата около естественната Плъвенска крѣпостъ. Той пристигналъ на 15 сжщий мѣсець и заедно съ главнокомандующия се отправилъ за прѣгледъ на Турскитѣ и Руски позиции и отъ тогава се почнала вече обсадата на града по правилата на военното инженерно искусство. Отъ тогава вече Руситѣ имали слаби бомбардировки съ неприятеля и биле заети повечето съ постоянно примѣстване на позициитѣ си, което извършвали повечето ноця, тъй, че постоянно стѣнявали около турскитѣ позиции обсадний си обръчъ, койго, тамъ гдѣто мѣстността позволявала, билъ до толкова приближенъ къмъ неприятелскитѣ позиции, щото, освѣтъ, че се чувалъ говора на защитницитѣ, но и на мѣста можело да се различаватъ отдѣлни физисномий

на хора. Това се продължавало до 27 Ноемврий вечерята, когато отъ Руска страна било заблѣзано ненадѣйното прѣкратавяние на оржжейний огнь изъ турскитѣ позиции, който ленонощно до тогави не се прѣкратавалъ противъ позициитѣ на Генералъ Скобелевъ. Това отъ една страна, а отъ друга по казванията на бежанцитѣ изъ обсадений градъ, които биле доста изобилни и почти всекидневно бѣгали при Рускитѣ войски, дало поводъ на Скобелева да провѣри дали Османъ Паша не се готви да напустне Плъвенъ, при всичко, че въ Главната Руска квартира знаели положително, че поради оскждностъ на продоволственни припаси защитницитѣ на обсадений градъ е могли да се задържатъ за по-дълго отъ 5—6 дена.

Немогло да се прѣдвижда само едно: дали Плъвенската Турска армия ще се сдаде безусловно, или ще се опита да си пробие пхтъ и то единствено за къмъ Видинъ, защото спорѣдъ положението на обсадата, на Османа, абсолютно на друга страна не му било възможно да направи това. Отъ направената, обаче провѣрка отъ охотници, скоро — още сжщата вечеръ, станало извѣстно, че турцитѣ изпразнуватъ позициитѣ си и бързо се направляватъ къмъ рѣката Витъ по направление Софийското шосе, къмъ ограждането и укрѣпването на което още прѣди 1—2 дена биле вземени отъ Руска страна всички прѣдохранителни мѣрки и значителни части отъ Рускитѣ севѣро-источни и югоисточни отряди биле вече привѣдени около мѣстото, кждѣто се прѣдполагало да стане рѣшителното сражение, като цѣлата ноця чакали вече неприятеля въ пълна боева готовност до разсъмване. Кжсното обаче, зимно разсъмване, съпряжено съ гжстата мъгла, за дълго врѣме не позволяваше да се види нѣщо отвѣдъ моста на р. Витъ, до когато слнчевитѣ лъчи не разсѣяли мъглата. Тогави прѣдъ стражевата верига се открила широката витска низина и възвишености между Опанскитѣ и Ясенски хълмища, покрити съ гжсти маси отъ хора и коля. Близко до сегашний мостъ се указалъ и другъ направенъ отъ двойни кола покритъ съ дѣски и снопове търне. Сега вече ст.нало явно, че тукъ е събрана цѣлата армия на Османа и дѣйствително часѣтъ по 7¹/₂ сутренъта започнали бързо да слизатъ отъ височината и се

поточили къмъ двата моста гжсти маси турска пѣхота, която се построявала въ низината около Вита. Вѣдно съ това, турскитѣ батерий започнали да стрѣлятъ отъ къмъ висотитѣ надъ моста за подготвяние атаката, а пѣхотнитѣ части бѣгомъ построявали бойната си линия на обширната задвистека равнина и стрѣмително вървяли въ настжпление. Движението имъ било насочено срѣщу окопитѣ на 3-а Гренадерска дивизия по направление къмъ с. Г. Митрополия. Опсрѣдъ вървела гжста маса — верига задъ нея поддржкитѣ въ развърнатъ строй и най-сетнѣ резервнитѣ части въ тънки линии. Артилерията вървяла успоредно съ веригата, като се спирала само по за единъ истрѣлъ, слѣдъ което на ново я настигнала. Трѣбва да се отгаде пълната справедливостъ за храбростта на турцитѣ, ако гренадеритѣ се готвѣли за бой по трѣвога, като то на маневри, то и турцитѣ сжщо като на маневри, почнали къмъ тѣхъ безъ истрѣлъ, стрѣмителната си атака. Макаръ, че отъ Рускитѣ окопи ги обсипали съ куршуми, че губителнитѣ шрапнели по цѣли десетки се пукали надъ главитѣ имъ — тѣ вървели съ склонени щикове мълчишката и единствено се старатели да учестятъ темпа на крачката си и въобще, на кжсо казано, тѣ вървели срѣщу Руситѣ, като една отъ най-боевитѣ и най-закаленитѣ войски въ свѣта. Лично самъ Османъ Паша, на прѣкрасенъ вранъ арабски жребецъ, подаренъ му отъ Султана, воделъ атаката и насърчавалъ войницитѣ. Подготвена по този смѣлъ начинъ атаката, слѣдъ единъ часъ врѣме турцитѣ се нахвърлили въ прѣднитѣ руски окопи, на щикъ посрѣщнати отъ рускитѣ стрѣлци, гдѣто огнели 8 руски 9 фунтови орждия и слѣдъ нѣколко минути турцитѣ биле вече въ вторитѣ руски окопи. Тукъ вече биле посрѣщнати отъ скоро пристигналитѣ грамадни руски сили, гдѣто се завързала ужасна трѣкотия и отъ двѣтѣ страни, тъй, че всичко се обърнало на едно общо и страшно бучение и не било възможно да се разпознаятъ отдѣлни истрѣди. Турцитѣ съ викове „алла“, а Руситѣ съ „ура“ се хвърляли едни върху други, като лѣво и покрили полето съ трупове, тъй, че очевидци които на другия денъ сж биле на мѣстото видѣли маса убити руси и турци, застанали наедно въ прѣдсмъртната борба въ братска обя-

ФЕИЛЕТОНЪ

Плъвенски шаренъ свѣтъ.

Кукуругууу! . . . . Кукуругууу! Добро-утро, добро-утро . . . . . А ха, а ха баба Кжля! Ела де, заповѣдай бабо Кжлио. Какъ си добрѣ ли си? Сѣдни де. Що има ново, какво правятъ нашитѣ? Ще падатъ ли, ще падатъ ли? Какъ така се накани да дойдеш! . . . .

— Згѣ, згѣ бабиното. Отъ врѣдъ лошо. По лошо и отъ Кърджалийско . . . .

Ами знаешъ ли що?

— Що бабо Кжло?

Хора голѣмци и отъ голѣмци по голѣмци и акълий и не имъ иде на кайфето и чина.

— Е, що има думай де.

— А чи що да ти казвамъ, то не е за казувание, — но слушай: — Една ноця при тѣмни зори бѣхъ, съ всичката си старина на гарата и що да видя! . . . . И азъ се чудя коя кучка ме тамъ отнесе! Назъртамъ, назъртамъ па се чудя и дива. . . . и що да видишъ!?

Голѣмци, башъ голѣмци, умни, енергични и дѣятелни?! . . . ., по енергични и по дѣятелни отъ Софийско куметъ и по учени отъ Сарданапалъ и Цивценатъ . . . . да прощавашъ, ами знаешъ ли кой бѣше Сарданапалъ?

Слушай да ти кажа: — Той беше единъ царъ отъ царете земни, който бѣше се хваналъ на басъ, че ще надпие Бахуса т. е. бога на Червенъ Петко. Царъ Сарданапалъ не бѣше въ лошо отношение съ жабитѣ и пеперулитѣ, но акълия царъ беше, а даже по акълия и отъ царъ Ходносора. Прощавай ме бабиното, че се отдалечихъ, но да дойдемъ на лафа си.

Като се шурахъ изъ гарата видѣхъ файтонъ богатъ, по богатъ и отъ оня на Борушеница Стояновъ само че тоя ми се стори да го караше нѣщо като градски пожарникарь. . . . въ файтона двоица голѣмци, но нѣматъ форма . . . Зачервенелигъ имъ очи свѣтеха като фенеритѣ на философа Ивана . . . . Тѣ бѣха въ импозантно положение съ придружиего на Бахуса, а прѣдъ файтона пѣша една боса кавалерия отъ нашитѣ цигулари, що избиратъ кумеговетѣ, и то надуватъ ли надуватъ, хемъ оная гдѣто отговаря на целнишъ мохабеги си . . . Ами саде това ли е?! Ба да прощавашъ, слушай де още: — Единъ денъ, ама да не мислишъ, че е извъреденъ . . . . не, обикновенъ денъ и по обикновенно му повикаха ме едни людие — хора като другитѣ хора, да имъ бабувамъ и що да видя . . . . Каго се изтърсихъ въ градската градина! . . . . Цѣтя ли? . . . . Но да те пази Господъ, за такива работи хичъ не ми е дошло на мозъка да назъртамъ, защото хичъ гра-

дина безъ цѣтя може ли, щомъ има градинарь, а особено да е свършилъ Делфинския университетъ по винарството, практикувалъ въ бащинскитѣ си плантаций по Мадагаскарскитѣ полета . . . . — Честитъ бай Тотю лѣжицитѣ се движатъ и пѣтлитѣ му носятъ . . . . И тага на думата. Гледамъ назъртамъ и що да видя . . . . Бѣга се нѣщо низъ гжсалака . . . . Чудна работа — рѣкохъ си азъ. Да е звѣръ не е — Хичъ звѣрове отъ кждѣ въ градината . . . . Назърквамъ, назърквамъ и що да видя . . . . Божи хора, отъ младия свѣтъ — шаренъ свѣтъ . . . . шарени гащи . . . . да спи зло подъ камакъ — Божи свѣтъ.

Е! . . . бабо Кжлио, я да видишъ пѣкъ азъ какви шарени и отъ шарени по шарени работи знаа. Ти бабо Кжлио видѣла ли си въ Романия и Италия какъ расуватъ?

— Не, не Богами не.

— Тогави слушай да ти разправа, ама колкото слушашъ по да слушашъ . . . . за да чуешъ и разберешъ какъ въ Романия и Италия, на Филаратъ на Флоренция, на Милано и Турино живописвалъ.

Нареждаме мжжки курсове отъ Божи хора, а до тѣхъ и женски курсове, дѣто ще се рѣче правимъ шаренъ свѣтъ. И така и по нататкъ продължаваме се така: — Жжскитѣ курсове рисуватъ мжжкитѣ курсове и нѣкой отъ мжжкитѣ рисуватъ женскитѣ и нѣкой като се възхити

тия. Часът около 10 1/2 сутрента веднага се раздало гръмогласното „ура“. Това било пристигналите руски прѣсни сили, които като истикали турците извъ окопитѣ, на 200 — 300 крачки отнели отъ тѣхъ обратно 8-тѣ топове. Въ това време подъ Османа билъ убитъ коня му и самъ той билъ раненъ съ куршумъ въ левия кракъ. Щомъ се равнесла фаталната новина за раняването и даже за убиването на Османа между турците, то тѣ веднага и въ голѣмъ безпорядкъ се хрѣпнали навадъ, къмъ Вита, а веднага слѣдъ това последвало общото настѣпление по цѣлата линия отъ страна на руситѣ. Турците на всѣка минута се распроявали, тѣй, че къмъ обѣдъ цѣлата Плъвенска армия отвърѣдъ обгала въ страшна паника, като запълнила цѣлото пространство на откритото и широко Витско поле около двата моста, а въ това време рускитѣ гранати постоянно се пукали въ срѣдата имъ по равни посоки и сѣяли на всѣкадѣ смъртъ. Тукъ паднали много турци. Това се продължило нѣколко минути до като най-сетнѣ прѣдъ барутний пушекъ въ свитата на Генералъ Ганецкий, който ржководилъ въ тоя день дѣйствието, забѣлѣзали, на моста посрѣди овия аховъ отъ бъркотия, въ борбата между живота и смъртта, пѣкой широко размахвалъ съ обѣлъ флакъ.

Наскоро слѣдъ това, отъ къмъ прѣдната верига на руситѣ, докарали при генерала турски офицеръ съ вързани очи. Слѣдъ него билъ пратенъ втори, до когато най-сетнѣ отъ страна на турците билъ испратенъ Бригаднии генералъ Тефикъ Паша лива съ когото вече слѣдъ като биле изнѣлвени извѣстии формалности, които се изискватъ при подобни случаи, дадено било у руситѣ сигнала „отбой“, а също и турците вече не стрѣляли. Нѣма нужда да спомняваме, че доклѣ ставали тия формалности въ рускитѣ батальони ечело побѣдното „ура“ за славата на Руский Царь. До вечерята Османъ Паша съ особено внимание отъ страна на руситѣ заедно съ щаба си билъ откаранъ въ града.

Спорѣдъ отчета, който веднага телеграфически билъ прѣдаденъ въ Русия се указало, че загубитѣ на руситѣ въ тоя день били: 2 щаба офицери убити и 5 ранени, отъ оберъ-офицеритѣ убити 8, ранени 40 и контузени 3, а отъ

отъ женския моделъ, то въ името на животинството, въ честь на *Ковидона* и на енергическиятъ човѣчески възхитителни неубуздаеми чувства *цалува женския моделъ* . . . . Ний бабо Кхлио рисуваме отъ натура, възхищаваме се въ натура, само серсемъ шаренъ свѣтъ, че незнае да отплаща *въ натура*.

— Ха, ха въ натура? Нима ще ми разправяшъ за оня адвокатъ който защитава дѣлата си въ натура! . . . .

Бабо Кхлио я вижъ часовника да ли се е мръквало . . . .

— Де де, чакай де, кумета ни още прѣговори води, а ти бързашъ да го видишъ на славната кула . . . . И то ще бѣде нали има енергия и дѣятелностъ. Кога че иде кумета у Стамболъ и че донесе тапийтъ за касабата и сахато ни ще донесе . . . . Щомъ си имаме енергиченъ и дѣтеленъ куметъ и още по-енергични и акжлий свѣтници всичко че бѣде, само дано поживи Богъ днитѣ на кабенето, веръ ако се люшне нѣкадѣ като „Ноевия ковчегъ“ отиде та се не видѣ и сахато и тапийтъ и интезало и енергията и дѣятелността че изчезне яко димъ и пушекъ въ небесата.

До виждане.

Флоро.

долитѣ чинове убити 582, ранени 1207, контузени 3, а всичко извѣли извъ строя 1840 човѣка. Въ плѣнъ взето: 10 паши, 128 щаба офицери, 2000 оберъ офицери, а долни чинове 44000 човѣка, отъ които 4000 души ранени и освѣнъ това 1200 кавалеристи.

Артилерията на брой 78 орджия напълно останали въ руски рждѣ. Що се отнася до знамената, които спорѣдъ показанията на Гусейнъ паша въ частитѣ на Плъвенската армия биле повече отъ 30, едни отъ тѣхъ биле изгорени, а други закопани въ земята, тѣй, че въ рждѣтѣ на руситѣ паднали само 2, а сегнѣ било намѣрено между убититѣ едно и нѣколко изкопани извъ земята.

Така се завършила обсадата на Плъвена и прѣвзиманieto му отъ побѣдоноснитѣ руски войски.

ХРОНИКА.

— Публично събрание. Въ недѣля на 27 м. м. по покана отъ нѣколко по видни граждани бѣ свикано въ театралния салонъ на Д-во „Съгласие“, публично събрание, безъ разлика на партия и убеждение. На поканата се отзоваха доста граждани и взеха участие въ разискванията. Салона бѣ прѣпълненъ отъ граждани, което ясно доказва, че и Плъвенскитѣ граждани не сж прѣстанали отъ да се интересуватъ за съдбата на братята си отвѣдъ Рила и Родопитѣ. Събранието се откри отъ съгражданина ни г-нъ А. Башевъ, който слѣдъ като описа въ кратце цѣлѣта и назначението на това събрание, го покани да си избере бюро, което да ржководи разискванията, които иматъ да станатъ въ него. По общо съгласие събрането рѣши бюрото да се състои само отъ прѣдседателъ и секретаръ и за прѣдседателъ се избра учителя отъ класното ни училище г. Кирилъ Цвѣтановъ, а за секретаръ г. Д-ръ Н. Наковъ. Слѣдъ заемането на мѣстото си, бюрото даде първо думата на г. А. Башевъ, който обширно и ясно описа печалното и отчаяно положение на нашитѣ еднокръвни братя въ Македония и Одринско, прислѣдвани, ограбвани и убивани отъ нашитѣ заветни врагове Гърцитѣ, които подпомагани отъ Турцитѣ прислѣдватъ, палятъ и унищожаватъ цѣли български села въ Македония и Одринско. Рѣчѣта на г. Башевъ направи добро но тъжно впечатление на гражданитѣ, поради звѣрствата на гърцитѣ чети. При това оратора съ радостъ и въсхищение съобщилъ на събранието, че е могло да се постигне вече пълно споразумѣние за задружно дѣйствие въ бѣдаше на Македонскитѣ и Одринскитѣ дѣятели, които бѣха раздѣлени на два лагери и се гониха и прислѣдваха по между си даже до самоизтрѣбление. Слѣдъ всичко това г. Башевъ помоли събранието да избере по между си нѣколко по видни граждани, които да отидатъ въ недѣля на 4 т. м. въ София и взематъ участие въ общата конференция, която ще промисли и намѣри начини и срѣдства за да се помогне на нашитѣ братя въ Македония и Одринско. Втори слѣдъ него взе думата г. Т. Цвѣтковъ, който намѣсто да говори по разисквания въпросъ, се нахвърли съ груби и уллични нападки (професионалностъ на нашъ бай Толораки) и чутъ ли не бѣ готовъ да се бие и раеправя съ г. Башевъ, защо е взелъ инициативата той да свика настоящето събрание, та не другъ нѣкой *корпменъ* гражданинъ!?! . . . . Събранието отне думата на г. Цвѣтковъ и се ограничи по разискването на въпроса. Слѣдъ него говориха учителя Ст. П. Ивановъ и др. слѣдъ което се пристъпило по рѣшението на събранието съ избиранието на дванадесетъ делегати отъ градътѣ ни, за да отидатъ на 4 т. м. въ София и взематъ участие въ Общата Македоно-Одринска конференция. За такива съ абсолютно болшинство се избраха г. г. Хр. Матевъ и Д-ръ Хр. Татарчевъ отъ София и г. г. А. Башевъ, Д. Стояновъ, Цв. Караивановъ, Д-ръ Н. Наковъ, Хр. Даканевъ, Л. Петровъ (адвокатъ), Д. Бояджиевъ, Г. Ив. Узуновъ, учителитѣ М. Нойковъ и Кирилъ Христовъ отъ гр. Плъвенъ. Слѣдъ това събранието се закры въ 12 часа прѣдъ обѣдъ.

— За да можеше, да стане по тържествено отпразднуванетоъ годишния празникъ по случай освобождението на градътѣ ни отъ V вѣковното тежко турско робство, прѣди 28 години на

28 Ноемврий, кметството бѣ издало особено обявление на голѣми афиши, раздѣпени извъ градътѣ ни, въ които бѣ означенъ начина и редътъ на отпразднуванетоъ. Въ програмата бѣ отбѣлѣзано, че слѣдъ молебена прѣдъ наметника за дългоденствието на останалитѣ живи руски, ромжнски и български ратници по освобождението ни ще има и речъ за значението на празника, но отъ кого, не се знаеше. Речѣта се забрави и не се държа, по всѣка вѣроятностъ не е ималъ време да се приготви тоя който щѣше да я държи. Нѣма нищо и безъ рѣчъ се мина. Само съжаляваме, че не можахме да чуемъ ораторскитѣ излияния че въ тоя день надъ Плъвенъ сж се виели тъмни облаци и пр. . . . но пакъ нѣма нищо. Подиръ обѣдъ бѣ наредено бесплатно увеселение?! въ театралния салонъ, на което увеселение г. *дѣятелния* ни кметъ държалъ една *блѣстяща* (!!) *рѣчъ* по освобождението на градътѣ ни, на която се смѣли и дѣцата за безсмисленоститѣ и заплитанеята на языка му, особено билъ много оригиналенъ г. кмета съ датата на привземанieto. Това е отъ занаята ще кажемъ ний, та нека се не вързва голѣмъ кусуръ на дѣятелния ни кметъ. Той по всѣка вѣроятностъ въсхитенъ отъ поздравленията които му направиха виднитѣ граждани?! . . . въ салона на др-во „Съгласие“, които бѣха наредени въ програмата, че ще се приематъ до 12 ч. прѣди обѣдъ е срѣбналъ повече и вижъ че языка му се заплелъ. Кусуръ му не вързваме, тѣ сж обикновенни работи за него. Колкото пѣкъ за факелното шедствие отъ ученицитѣ и ученицитѣ отъ 7—9 часа вечерята, нѣма какво да се каже, вижда се, че *дѣятелния* ни кметъ е забравилъ, че сега сме м. Ноемврий и че се мръква въ 5 часа и всички дѣца се прибиратъ въ къщи, и то е отъ акълъ и дѣятелностъ ще кажемъ ний.

Вечерята бѣ наредена танцовална вечеринка въ театрал. салонъ, за която вечеринка гражданитѣ бѣха поканени съ особенни покани. На вечеринката бѣха поканени всички агенти и избиратели на кмета, но не и по първитѣ граждани, а особено, както забѣлѣзахме не бѣха канени всички ония които не сж отъ „нашитѣ“ или не симпатизиратъ на кмета. Да се прави разлика въ такива случаи, споредъ насъ не е добръ, а трѣбва да се гледа еднакво на гражданитѣ и тѣзи които заслужаватъ да бѣдатъ поканени, трѣбваше да се поканятъ, па макаръ и да не биле отъ нашитѣ.

Прѣзъ цѣлий почти день дюгенитѣ бѣха накинени съ трицѣтнѣ Руски, Ромжнски и Български знамена и имаше изгледъ на празниченъ тържественъ день за гр. Плъвенъ, който день е дѣйствително единъ отъ най-тържественнитѣ дни за градътѣ ни. Изобщо взето отпразднуванетоъ стана доста добръ и ний нѣма освѣнъ да поздравимъ съгражданитѣ си съ тоя день и да имъ пожелаемъ щото да бѣдатъ честити да го празнуватъ още по тържествено за дълги години.

На 30 Ноемврий (Андрѣевъ день) Патронния празникъ на квартирующия въ градътѣ ни 4 п. Плъв. на Н. Ц. В. Пр. Князь Търн. полкъ, се отпразднува въ казармитѣ. Отпразднуванетоъ както слушаме е станало само между военнитѣ, безъ да взематъ участие нѣкой граждани.

— Нови наредби въ градскитѣ общини. За улеснение на гражданетѣ, новия правилникъ за прилагане на закона за градскитѣ общини прѣдвизда, щото за напредъ разнитѣ удостоверения, свидетелства, позволителни, прѣписи, извлѣчения и пр. кметоветѣ да издаватъ по устно заявление, освѣнъ въ случаетѣ, когато по законъ или рѣшение на общинския съвѣтъ се изисква писмено заявление. При издаване на свидетелства за правоспособностъ на недвижимъ имотъ ако заявителъ нѣма крѣпостенъ актъ за имота, той е задълженъ да прѣдстави свидетелство отъ трима достовѣрни жители на общината, както и свидетелство отъ бюрото за сждимостъта при окръжния сждъ за тия трима подписали достовѣрни жители.

в. „Н. В.“

Важно за земледѣлцитѣ.

Нови три парчета отъ около 18 декара находящи се въ Плъвенския районъ, мѣсти „Тениския орманъ“ добръ обработени, продаватъ се доброволно. Които желаятъ да ги купятъ, умолватъ се за споразумение да се отнасятъ до Илия Рачевъ — печтаръ въ гр. Плъвенъ.

Обявления отъ Плъв. Финансовъ Бирникъ.

Н-о 466

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Плъв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Илия Минковъ отъ с. Згаловецъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 48 л. 96 ст. по изпълнителния листъ Н-о 4169 издаденъ отъ Плъв. Окол. Мир. Сѣдия а именно:

1) Нива въ земл. на с. Згаловецъ въ мѣст. „Надъ село“ отъ 4 дек. и 5 ара при сѣсѣди: Атанасъ Ангеловъ и Никола Хиновъ оцъ, за 50 л. Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продавъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всеки присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 26/XI 1905 год.

2—2

Бирникъ: В. Димитровъ.

Н-о 470

Явяватъ на интересующитъ се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Плъв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Петко Вълчовъ отъ с. Згаловецъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 247 л. и 38 ст. по изпълнителния листъ Н-о 6384, издаденъ отъ I Плъвенски Мирови Сѣдия а именно:

1) Нива въ земл. на с. Згаловецъ въ мѣст. „Орничето“ отъ 18 дек. и 5 ара при сѣсѣди: Петю Дановъ пѣтъ и Петко Андрѣйковъ оцъ, за 250 л. Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продавъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всеки присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 26/XI 1905 год.

2—2

Бирникъ: В. Димитровъ.

Н-о 467

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Плъв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Нечо Велковъ отъ с. Згаловецъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 64 л. 22 ст. по изпълнителния листъ Н-о 2120, издаденъ отъ Плъвенски Окол. Мирови Сѣдия, а именно:

1) Нива въ земл. на с. Згаловецъ въ мѣст. „Припѣка“ отъ 1 дек. при сѣсѣди: Кръстю Кутудевъ и Гетю П. Ивановъ оцъ, за 1 лева; 2) Нива въ сѣщото земл. въ мѣст. „Орничето“ отъ 4 декара и 8 ара при сѣсѣди: Тодаръ Велковъ и Гетю Димитровъ оцъ, за 48 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продавъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всеки присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 26/XI 1905 год.

2—2

Бирникъ: В. Димитровъ.

Н-о 468

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Плъв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Цвѣтко Петковъ и Петко Кръстевъ отъ с. Згаловецъ за погашение дълга имъ къмъ хазната на сума 632 лева и 22 ст. по изпълнителния листъ № 6519, издаденъ отъ I Плъв. Мирови Сѣдия, а именно:

1) Нива въ землището на с. Згаловецъ въ мѣстн. „Бановъ геранъ“ отъ 10 декара и 3 ара при сѣсѣди: Коно Ивановъ и Тодоръ Кръстевъ оцъ, за 160 лева; 2) Нива въ сѣщото землище въ мѣстн. „Надъ лозята“ отъ 7 декара и 8 ара при сѣсѣди: Симеонъ П. Семовъ и Кучо Геновъ оцъ, за 140 лева; 3) Нива въ сѣщото землище въ мѣстн. „Бановъ геранъ“ отъ 8 дек. при сѣсѣди: Тодоръ Кръстевъ и Дамявъ Петровъ оцъ, за 140 лева; 4) Нива въ сѣщото землище въ мѣстн. „Локвата“ отъ 6 декара при сѣсѣди: Колю Илиевъ и Лико Минковъ оцъ, за 80 лева; 5) Нива въ сѣщото землище въ мѣстн. „Надъ лозята“ отъ 5 дек. и 8 ара при сѣсѣди: Тодоръ Кръстевъ и пѣтъ оцъ, за 110 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продавъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всеки присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 26/XI 1905 год.

2—2

Бирникъ: В. Димитровъ.

Н-о 471

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Плъв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Лазаръ П. Семовъ отъ с. Згаловецъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 209 л. и 81 ст. по изпълнителния листъ Н-о 6499, издаденъ отъ I Плъвенски Мирови Сѣдия а именно:

1) Нива въ землището на с. Згаловецъ въ мѣстн. „Орничето“ отъ 22 декара и 5 ара при сѣсѣди: Атанасъ Мановъ и Мине Геновъ оцъ, за 200 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продавъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всеки присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 26/XI 1905 год.

2—2

Бирникъ: В. Димитровъ.

Н-о 469

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Плъв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Петра Димитрова и Цвѣтко Н. Янколовъ отъ с. Згаловецъ, за погашение дълга имъ къмъ хазната на сума 412 лева и 70 ст. по изпълнителния листъ Н-о 6517, издаденъ отъ I Плъв. Мир. Сѣдия, а именно:

1) Нива въ землището на с. Згаловецъ въ мѣстн. „Сръшу припека“ отъ 4 декара и 5 ара при сѣсѣди: Георги Миновъ и Петко Миновъ оцъ, за 40 лева; 2) Нива въ сѣщото землище въ мѣстн. „Надъ припека“ отъ 9 дек. при сѣсѣди: Я. Николовъ и Пенчо Петковъ оцъ, за 150 л.; 3) Нива въ сѣщото землище въ мѣстн. „Орничето“ отъ 7 дек. при сѣсѣди: Янчо Николовъ и Кутю Станчовъ оцъ, за 170 лева; 4) Нива въ сѣщото землище и мѣстность отъ 6 декара при сѣсѣди: Янчо Николовъ и Кучо Ивановъ оцъ, за 100 лева; 5) Нива въ сѣщото

землище въ мѣстн. „Бошова геранъ“ отъ 4 дек. и 3 ара при сѣсѣди: Янчо Николовъ и Локвата оцъ, за 50 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продавъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всеки присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 26/XI 1905 год.

2—2

Бирникъ: В. Димитровъ.

Н-о 472

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Плъвенски Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Андрѣя Кучовъ отъ с. Згаловецъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 312 л. и 13 ст. по изпълнителния листъ Н-о 6610, издаденъ отъ I Плъвенски Мирови Сѣдия а именно:

1) Нива въ землището на с. Згаловецъ въ мѣстността „Подъ село“ отъ 7 декара и 5 ара при сѣсѣди: Димитръ Великовъ и Русанъ Кучовъ оцъ, за 100 лева; 2) Нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Орничето“ отъ 18 дек. и 3 ара при сѣсѣди: Русанъ Кучовъ и Кутю Станчовъ оцъ, за 220 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продавъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всеки присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 26/XI 1905 год.

2—2

Бирникъ: В. Димитровъ.

Н-о 473

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Плъв. Извѣстия“ ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Маринъ Мековъ отъ с. Згаловецъ, за погашение дълга му къмъ хазната на сума 280 лева и 54 ст. по изпълнителния листъ Н-о 6723, издаденъ отъ I Плъвенски Мирови Сѣдия, а именно:

1) Нива въ землището на с. Згаловецъ въ мѣстн. „Задъ байра“ отъ 2 декара и 2 ара при сѣсѣди: Блажо Миновъ и Къно Върбановъ оцъ, за 30 лева; 2) Нива въ сѣщото землище въ мѣстн. „Подъ село“ отъ 3 дек. и 5 ара при сѣсѣди: Христанъ Върбановъ и Данаилъ Русевъ оцъ, за 70 лева; 3) Нива въ сѣщото землище въ мѣстн. „Надъ Пордимъ“ отъ 3 дек. и 7 ара при сѣсѣди: Тодоръ Трифоновъ и Никола Денковъ оцъ, за 50 лева; 4) Нива въ сѣщото землище въ мѣстн. „Виная“ отъ 1 дек. и 7 ара при сѣсѣди: Тодоръ Диноловъ и Янчо Николовъ оцъ, за 30 лева.

Имотътъ е собственъ на длъжника.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви нѣкой и наддаде 5%, продавъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣтственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голъма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всеки присѣтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Плъвенъ, 26/XI 1905 год.

2—2

Бирникъ: В. Димитровъ.